

مدل‌سازی کارآیی بانک‌ها به روش داده‌های پوششی و برنامه‌نویسی ژنتیک

علیرضا بحیرایی^۱

رضا حامدی^۲

حمیرا علی‌نیا^۳

یاسمن صنایعی^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۳/۳۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۷/۳۰

چکیده

ارزیابی عملکرد سازمان‌ها در جهت‌گیری تصمیمات استراتژیک آنی آنها نقش اساسی دارد. کارآیی یکی از مهم‌ترین شاخص‌های ارزیابی عملکرد بهینه واحدهای اقتصادی است. بانک‌ها یکی از مهم‌ترین واحدهای اقتصادی هستند که می‌توانند با عملیات وسیع بانکی شرایط مناسبی را برای رشد و پیشرفت در بخش‌های مختلف اقتصاد یک کشور فراهم آورند. لذا به همان نسبت که بانک‌های سالم و کارآمد می‌توانند به رشد اقتصادی کشور کمک نمایند، عملکرد نادرست و ناسالم آنها نیز می‌تواند بحران‌هایی ایجاد نماید. از این‌رو در این مقاله میزان کارآیی تکنیکی بانک‌های کشور با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) طی دوره زمانی ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ اندازه‌گیری شده و بانک‌هایی که با ترکیب نهاده‌های معین به میزان بهتری از ستاندهای دست یافته‌اند (بانک‌های کارا) مشخص گردیده‌اند. سپس به مدل‌سازی کارآیی تکنیکی سیستم بانکی در طی بازه زمانی مورد مطالعه با استفاده از برنامه‌نویسی ژنتیک پرداخته شده است. در این مقاله سعی خواهیم نمود تا ضمن بررسی عملکرد بانک‌ها و مقایسه آن با هم مورد مطالعه و از ابتدای سال ۱۳۹۱ تا انتهای سال ۱۳۹۶ تحلیل تطبیقی مناسبی را در این زمینه ارائه دهیم. در نهایت کارآیی تکنیکی

^۱ استادیار رشته ریاضیات مالی دانشکده ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر، دانشگاه سمنان (نویسنده مسئول)
alireza.bahiraei@semnan.ac.ir

^۲ فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد ریاضیات مالی دانشکده ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر دانشگاه سمنان
reza.hamedi@yahoo.com

^۳ فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد ریاضیات مالی دانشکده ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر دانشگاه سمنان
h_aliniae@yahoo.com
yasaman_sanayei@gmail.com

^۴ استادیار دانشکده فناوری نوین دانشگاه اشرفی اصفهانی

تحتبازدهی نسبت به مقیاس ثابت و بازدهی نسبت به مقیاس متغیر و با ماهیت خروجی محور مورد اندازه‌گیری قرار گرفت.

کلمات کلیدی: تحلیل پوششی داده‌ها، بازدهی نسبت به مقیاس، کارآیی بهینه، بانک‌های کشور

طبقه‌بندی JEL: C61, C67, E59, H21

مقدمه

به دنبال تکامل دانش بشر در علم اقتصاد، توجه به کارایی واحدهای اقتصادی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در این میان، کارایی بانک‌ها که یکی از مهم‌ترین نهادهای هر نظام اقتصادی می‌باشد در خور توجه است. بانک‌ها به عنوان مؤسسات مالی نقش بهسازی در گردش پول و ثروت جامعه به عهده دارند. از این‌رو فعالیت کارا و مؤثر آنها می‌تواند در رشد بخش‌های مختلف اقتصادی و افزایش سطح کمی و کیفی تولیدات و خدمات اثرات مطلوبی بر جای گذارد. یکی از روش‌های مطرح که در سنجش کارایی کاربرد دارد روش تحلیل پوششی داده‌ها^۱ است. این روش برای ارزیابی عملکرد از مشاهدات گذشته تأثیر می‌گیرند. این رویکرد به نتایج جدیدی منجر می‌شود که در سایر قسمت‌های برنامه‌ریزی قابل به کارگیری است. همچنین این استفاده از برنامه‌ریزی خطی به اصول جدیدی در استنتاج از داده‌های تجربی منجر می‌شود که راهنمایی ما برای محاسبه بهترین برآورد برای هر فعالیت مشاهده شده در مجموعه فعالیت‌ها است. این شیوه با روش معمول در میانگین‌گیری از مشاهداتی که مشخصه روش‌های آماری و حسابداری است مغایر است. این برآوردها به شکلی منابع ناکارایی هر ورودی و خروجی را برای هر فعالیت مشخص می‌کنند. در عین حال یک اندازه کلی از کارایی هر واحد یا فعالیت مورد نظر را ارائه می‌دهد (بحیرایی و همکاران، ۲۰۰۹).

در این بخش تحقیق به بیان کلیات و مفاهیم کارایی و تحقیقات انجام گرفته در این زمینه می‌پردازیم، در بخش بعدی به ارائه مدل و سنجش کارایی به وسیله روش DEA پرداخته شده و داده‌ها و نتایج کارایی به تفکیک سال مورد بررسی قرار می‌گیرد.

در ادامه به مدل‌سازی شبکه بانکی در طی سال‌های مورد مطالعه توسط روش مدل‌سازی ژنتیک (GP) پرداخته خواهد شد و مرز بهینه کارایی تکنیکی به تفکیک هر پارامتر ورودی و خروجی در جداول مربوطه گزارش خواهد شد و سپس نتیجه‌گیری و پیشنهادات ارائه می‌گردد. برای نمونه از داده‌های بانک‌های ایران برای نمایش فاصله مرز بهینه کارایی استفاده شده است. یکی از روش‌های مدل‌سازی پیشرفته نیز برنامه‌نویسی ژنتیک می‌باشد که در سالیان اخیر از توجه به سزای برخوردار گردیده است. از مزیت‌های این روش عدم اتكای آن به فروض کلاسیک پارامتریک در اجرا و نتایج غیرخطی است. جهت مدل‌سازی رفتار مالی بانک‌ها و شناسایی مرز بهینه کارایی، از برنامه‌نویسی ژنتیک برای اولین بار در کشور استفاده شده است که نتایج را در بخش‌های بعدی مشاهده خواهید نمود.

^۱ Data envelopment analysis

۱. مفهوم کارآبی و انواع آن

به طور کلی کارآبی مفهومی نسبی است و مقایسه بین عملکرد واقعی و عملکرد ایدهآل را نشان می‌دهد. کارآبی عمدهاً در سه حوزه مهندسی، مدیریت و اقتصاد مطرح است. در اقتصاد مفهوم کارآبی همان تخصیص بهینه منابع است. هر سازمانی مجموعه‌ای از ورودی‌ها را برای تولید تعدادی خروجی اعم از کالا یا خدمت استفاده می‌کند. برای مثال شعب بانک‌ها به عنوان واحدهای مشابه ورودی‌هایی همچون نیروی انسانی، میزان سپرده، امکانات، فضا و ... را به کار می‌گیرند تا خروجی‌هایی نظیر میزان اعطای تسهیلات و میزان ارائه خدمات و میزان سرمایه‌گذاری را تولید کنند (فقیه نصیری و همکاران، ۱۳۸۹).

هرچه یک واحد بتواند با ورودی کمتر خروجی بیشتری را تولید کند کاراتر است. بین دو واحد که میزان خروجی‌های مختلفی دارند الزاماً آن که خروجی بیشتری تولید می‌کند کاراتر نیست، چرا که امکان دارد این واحد خروجی بیشتر را به واسطه استفاده از ورودی‌ها و امکانات بهتر و بیشتری تولید کرده باشد. لذا در بحث کارآبی مقادیر ورودی‌ها و خروجی‌ها ملاک نیستند، بلکه نسبت آنهاست که تعیین‌کننده است. معرفی انواع روش‌های اندازه‌گیری کارآبی براساس روش فارل^۱ صورت می‌گیرد. وی پیشنهاد کرد که برای اندازه‌گیری کارآبی یک بنگاه باید عملکرد آن با عملکرد بهترین بنگاه‌های موجود در آن صنعت مقایسه شود. فارل سه نوع کارآبی برای بنگاه مطرح کرد. وی نظر خود را با یک مثال ساده از بنگاهی که با استفاده از دو عامل تولید X_1 و X_2 به تولید یک خروجی^۲ بر مبنای حداقل ورودی می‌پردازد، بیان کرد. انواع کارآبی عبارتند از: کارآبی تکنیکی^۳، کارآبی تخصیصی^۴ و کارآبی اقتصادی^۴ (علی‌اکبر درویشی ایوری، ۱۳۹۰).

۱-۱. کارآبی تکنیکی

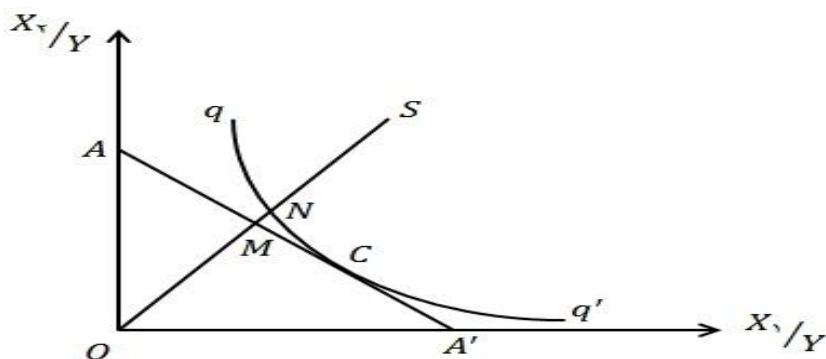
کارآبی تکنیکی نشان‌دهنده توانایی بنگاه در کسب حداقل محصول از مقدار معین ورودی‌ها، یا به عبارتی استفاده از حداقل ورودی‌ها برای دستیابی به میزان معین خروجی است. با توجه به شکل ۱، منحنی^۵ $q(q)$ هم‌مقداری تولید است که سطح تولید معینی از محصول را با استفاده از ترکیب‌های مختلفی از X_1 و X_2 به دست می‌دهد. اگر S نشان‌دهنده یکی از بنگاه‌ها باشد، کارآبی تکنیکی آن که فاصله شعاعی از مبدأ می‌باشد به صورت زیر تعریف می‌شود:

^۱ Farrel (1957)

^۲ Technical Efficiency

^۳ Allocation Efficiency

^۴ Economic Efficiency

شکل ۱. انواع کارایی از دیدگاه

$$TE = \frac{ON}{OS}$$

اگر تولید بنگاه در سمت راست منحنی qq' انجام پذیرد، این واحد با عدم کارایی مواجه خواهد بود. این عدم کارایی تمام مواردی را که باعث می‌شود عملکرد واقعی واحد در سطحی کمتر از مقدار قابل حصول باشد را در بر می‌گیرد. نقطه N همان مقدار تولید را با بهکارگیری عوامل کمتر حاصل می‌کند و روی منحنی قرار دارد. از این‌رو یک نقطه کارا است و توان واحد مورد بررسی را برای بهدست آوردن حداکثر محصول از مجموعه عوامل تولید معنکس می‌کند. مقدار NS نیز نشان دهنده ناکارایی تکنیکی است (فقیه نصیری و همکاران، ۱۳۸۹).

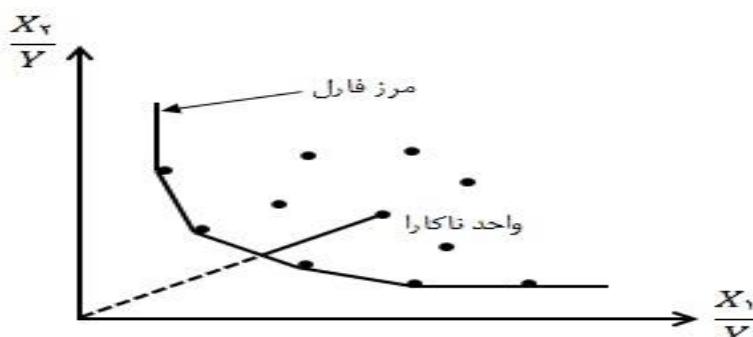
۱-۲. روش‌های محاسبه کارایی

تمامی تکنیک‌های محاسبه کارایی براساس تابع تولید استوار است. تابع تولید تابعی است که بیشترین خروجی ممکن را به ازای هر ورودی در یک سازمان مشخص می‌کند. در حالت کلی روش‌های تعیین تابع تولید به دو دسته روش‌های پارامتری و روش‌های ناپارامتری تقسیم می‌شوند (غلامرضا جهانشاهلو و همکاران، ۱۳۸۷).

۱-۲-۱. روش‌های ناپارامتری (تحلیل پوششی داده‌ها)

فارل در سال ۱۹۵۷ اولین روش ناپارامتری را جهت تعیین کارایی در حالت دو ورودی و یک خروجی ارائه نمود. او به جای برآورد تابع تولید، مرز کارای قطعه خطی را با اعمال فرض‌های زیر و با استفاده از تبدیل یک به یک $(\frac{x_{i1}}{y_i}, \frac{x_{i2}}{y_i}) \rightarrow (x_{i1} \cdot 1, x_{i2} \cdot y_i)$ بهدست آورد. فرض اول این‌که شبی پاره خطها منفی یا صفر است و فرض دوم این‌که هیچ واحدی بین مرز و مبدأ قرار نمی‌گیرد.

نقاطی که روی مرز قرار می‌گیرند نقاط کارا و بقیه نقاط ناکارا هستند. در ادامه محققانی نظیر چارنز و همکارانش دیدگاه فارل را توسعه داده و مدلی را ارائه نمودند که تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) نام گرفت (محمد رضا مهرگان، ۱۳۸۳). علت مقبولیت گسترده این روش به سایر روش‌ها امکان بررسی روابط پیچیده و اغلب نامعلوم بین چندین ورودی و چندین خروجی است که در این فعالیت‌ها وجود دارد.

شکل ۲. مرز فارل

مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها به دو گروه عمده مدل‌های CCR و مدل‌های BCC تقسیم می‌شوند. پایه‌ای ترین مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها یعنی مدل‌های CCR کارایی را با فرض بازده نسبت به مقیاس ثابت^۱ می‌سنجند. این مدل‌ها اولین بار در سال ۱۹۷۸ در تعمیم روش فارل برای حالت چند ورودی و چند خروجی توسط چارنز، کوپر و رودز^۲ ارائه گردیدند. مدل‌های BCC نیز کارایی را با فرض بازده به مقیاس متغیر^۳ می‌سنجند. این مدل‌ها نیز اولین بار در سال ۱۹۸۴ توسط بنکر، چارنز و کوپر^۴ ارایه شدند. هم مدل‌های CCR و مدل‌های BCC به دو فرم مضربی و پوششی وجود دارند.

در مدل CCR میزان کارایی مانند روش‌های پارامتری به صورت نسبت خروجی به ورودی تعريف می‌شود و واحدی که این نسبت برای آن بیشتر باشد واحد کارا نامیده می‌شود. اگر وزن‌های $u_i = 1.2. n$ را به ورودی‌ها و وزن‌های $z_j = 1.2. m$ را به خروجی‌ها نسبت دهیم؛ لذا برای محاسبه این وزن‌ها باید یک مسئله کسری را حل کنیم. از آنجایی مدل کسری مدلی غیرخطی است برای سهولت در حل می‌توان آن را به مدل خطی زیر تبدیل نمود:

¹ Constant return to scale (CRS)

² Charnes, Cooper, Rhodes (CCR)

³ Variable return to scale (VRS)

⁴ Banker, Charnes, Cooper (BCC)

$$\begin{aligned}
 & \text{Max} \sum_{j=1}^m v_j y_{jk} \quad ; k = 1, 2, \dots, s \\
 \text{s.t.} \quad & \sum_{i=1}^n u_i x_{ik} = 1 \\
 & \sum_{j=1}^m v_j y_{jk} \leq \sum_{i=1}^n u_i x_{ik} \\
 & \forall i, j \quad u_i, v_j \geq 0
 \end{aligned}$$

در این مدل وزن‌های ورودی‌ها و خروجی‌ها متغیر در نظر گرفته شده و در یک فضای رقبای توسط مدل تعیین می‌شوند. از آنجایی که مدل بررسی شده کارایی را با تعیین وزن‌های ورودی و خروجی محاسبه می‌کند، به آن مدل وزنی یا مضربی می‌گویند [۱۲]. دوگان فرم مضربی مدل CCR، فرم پوششی این مدل نام دارد. نتیجه کارایی هر دو فرم یکسان است. ولی نتایج جانبی مختلفی از هر کدام به دست می‌آید. با محاسبه فرم پوششی، می‌توان واحدهای مرجع و اهداف مورد انتظار از واحدهای ناکارا را تعیین کرد. فرم پوششی مدل CCR با ماهیت خروجی محور^۱ نیز به صورت زیر قابل بیان است:

$$\begin{aligned}
 & \text{Max} \varphi \\
 \text{s.t.} \quad & \sum_{k=1}^s \mu_k x_{ik} + s_i^- = x_{ip} \\
 & \sum_{k=1}^s \mu_k y_{ik} + s_j^+ = \varphi y_{jp} \\
 & \forall i, j, k \quad \mu_k, s_i^-, s_j^+ \geq 0
 \end{aligned}$$

s_i^- متغیر کمکی مربوط به محدودیت i ام ورودی است که، نمایانگر مازاد در ورودی و s_j^+ متغیر کمکی مربوط به محدودیت j ام می‌باشد که، کمبود در خروجی را نمایش می‌دهد. اگر میزان کارایی بهینه در مدل ورودی محور برابر^{*} φ و در مدل خروجی محور برابر با φ باشد، آنگاه به صورت زیر با یکدیگر مرتبط‌اند:

^۱ در ماهیت خروجی محور، مرز کارایی را در جهت ماکریم کردن خروجی تا جایی که ورودی افزایش نیابد محاسبه می‌کنند. به عبارتی با ثابت نگه داشتن ورودی‌ها در همان سطح، همه خروجی‌های واحد مورد ارزیابی را به یک نسبت افزایش می‌دهند تا واحد مورد ارزیابی به مرز کارایی برسد. در این حالت خروجی‌ها باید به سطح $\varphi_k \geq 1$ برابر مقدار فعلی خود برسند.

$$\varphi^* = \frac{1}{\theta^*}$$

اگر در مدل پوششی CCR ، $\theta^* = 1$ (در ماهیت ورودی محور) یا $1 = \varphi^*$ (در ماهیت خروجی محور) و در تمامی جواب‌های بهینه مقادیر متغیرهای کمکی برابر صفر باشند، آنگاه واحد تحت بررسی کارای قوی^۱ یا کارای پارتواست. در غیر این صورت کارای ضعیف می‌باشد [۳].

اگر به جای بازده نسبت به مقیاس ثابت، مدل را تحت بازده نسبت به مقیاس متغیر مورد بررسی قرار دهیم، مدل به دست آمده همان مدل BCC است. مجموعه امکان تولید در این مدل نسبت به CCR اضافه شدن قید $\sum_{k=1}^s \mu_k = 1$ به آن است. فرم مضربی این مدل در حالت خروجی محور به صورت زیر قابل بیان است:

$$\begin{aligned} & \text{Max} \sum_{j=1}^m v_j y_{jk} + v_0 \quad ; k = 1, 2, \dots, s \\ & \text{s.t.} \sum_{i=1}^n u_i x_{ik} = 1 \\ & \quad \sum_{j=1}^m v_j y_{jk} + v_0 \leq \sum_{i=1}^n u_i x_{ik} \\ & \quad \forall i, j \quad ; u_i, v_j \geq 0 \end{aligned}$$

دوگان فرم مضربی مدل BCC را نیز فرم پوششی این مدل می‌نامند که به صورت زیر بیان می‌شود:

$$\begin{aligned} & \text{Max} \varphi \\ & \text{s.t.} \sum_{k=1}^s \mu_k x_{ik} + s_i^- = x_{ip} \\ & \quad \sum_{k=1}^s \mu_k y_{ik} + s_j^+ = \varphi y_{jp} \\ & \quad \sum_{i=1}^n \mu_k = 1 \\ & \quad \forall i, j, k \quad ; \mu_k, s_i^-, s_j^+ \geq 0 \end{aligned}$$

حالتهای مربوط به ماهیت ورودی محور^۲ را برای تمامی مدل‌های مطرح شده می‌توان مشاهده کرد.

¹ strongly Efficient

² در ماهیت ورودی محور، فاصله یک واحد تا مرز کارایی به این شکل سنجیده می‌شود که سطح خروجی‌ها ثابت می‌ماند و سطح ورودی‌ها همگی با یک نسبت کاهش می‌یابد و به $1 \leq \theta_k$ برابر سطح ورودی‌های فعلی می‌رسد

۱-۳. مقدمه‌ای بر محاسبات تکاملی و برنامه‌نویسی ژنتیک^۱

امروزه یکی از مهمترین زمینه‌های تحقیق و پژوهش، توسعه روش‌های جستجو بر مبنای اصول تکامل طبیعی است. اصول تکامل طبیعی با نظریه داروین که توسط چالر داروین درباره انتخاب طبیعی مطرح گردید، پایه‌گذاری شد. طبق این نظریه در هر برده زمانی ارگانیسم‌های مختلف در کنار هم زیسته و باهم بر سر منابع طبیعی رقابت کرده‌اند. به این ترتیب ارگانیسم‌های موفق تر در کسب منابع طبیعی، توانسته‌اند با تولید مثل در آینده دارای تعداد بیشتری باشند، و ارگانیسم‌هایی که به هر دلیلی از ظرفیت و توان کمتری برخوردار بوده‌اند، یا منقرض شده و یا تعداد کمتری از آنها در طبیعت باقی مانده است (سید مصطفی کیا، ۱۳۸۸).

۱-۳-۱. برنامه‌نویسی ژنتیک

برنامه‌نویسی ژنتیک تعمیمی الگوریتم ژنتیک است که روی جمعیتی^۲ از برنامه‌های کامپیوتری اعمال می‌شود. در صورتی که الگوریتم ژنتیک معمولاً روی رشته‌ای از اعداد عمل می‌کند. برنامه‌نویسی ژنتیک در مقایسه با الگوریتم ژنتیک بهینه‌سازی بیشتری روی ساختارهای پیچیده دارد. از این‌رو می‌تواند در مسایل مختلف به کار بrede شود.

GP یک روش سیستماتیک کامپیوتری برای حل خودکار مسایل است. به این ترتیب که از یک دستور سطح بالا^۳ شروع کرده و آنچه برای حل مسئله لازم است را انجام می‌دهد. به این ترتیب که ابتدا یک جمعیت از برنامه‌های کامپیوتری برای حل مسئله ایجاد کرده و با تکرار عمل تبدیل جمعیت به نسل‌های جدید و اعمال عملیات ژنتیک بر آن اقدام به حل مسئله می‌کند. عملیات ژنتیک عبارتند از: تلفیق^۴، جهش^۵، تولید مثل^۶، تکثیر ژن^۷ و حذف ژن.^۸

در GP سعی می‌شود که با استفاده از الگوریتم ژنتیک و مفهوم درخت تصمیم‌گیری^۹ برای کاربردهای خاص، به جای این که کد برنامه لازم را بنویسیم به کامپیوتر این امکان را بدheim که تنها

تا واحد ناکارا روی مرز کارایی تصویر شود. در این ماهیت، واحد ناکارا با کاهش ورودی‌هایش تا سطح مطلوب، کارا می‌گردد.

¹ Genetic Programming

² population

³ high-level statement

⁴ Crossover

⁵ Mutation

⁶ Reproduction

⁷ Gene duplication

⁸ Gene deletion

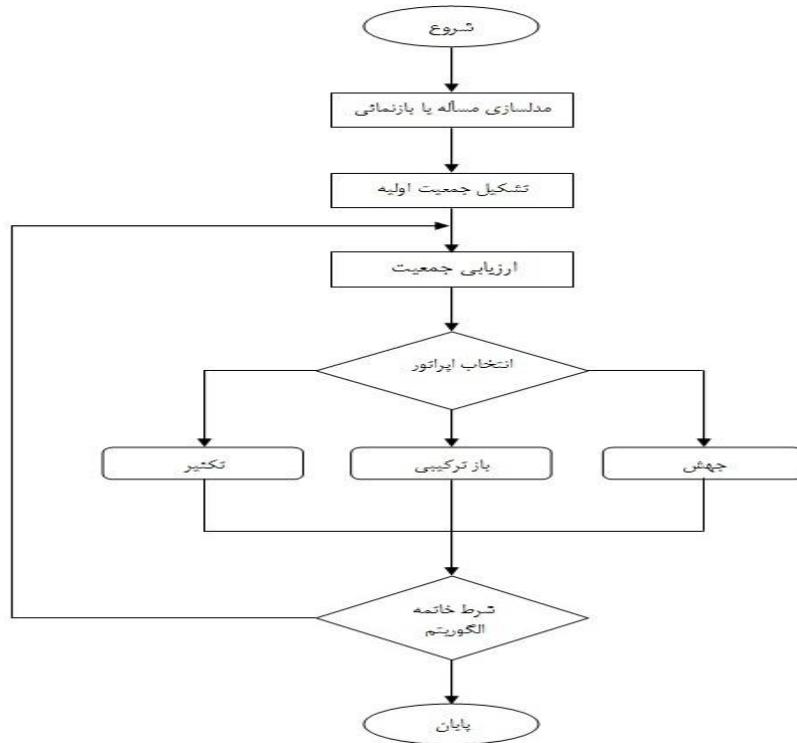
⁹ Decision tree

با دانستن مفهوم کلی از کار برنامه مورد نظر را برای ما آماده کند. درواقع یک دستور سطح بالا به کامپیوتر بدهیم و خود کامپیوتر اقدامات لازم برای اجرای برنامه مورد نظر را آماده کند، سپس برنامه را اجرا و خروجی مطلوب را به ما ارائه دهد. تفاوت این دو روش در نحوه نمایش جواب است. به این معنی که اولی برنامه‌هایی را به عنوان جواب تولید می‌کند. درحالی که دومی از یک رشته اعداد برای نمایش جواب استفاده می‌نماید. برنامه‌نویسی ژنتیک بسیار قوی‌تر از الگوریتم ژنتیک است. چرا که خروجی الگوریتم ژنتیک یک کمیت است، درحالی که خروجی برنامه‌نویسی ژنتیک یک مدل است. سیر GP برای حل مسایل شامل چهار مرحله زیر است:

۱. یک جمعیت اولیه از ترکیب تصادفی توابع و ترمینال‌ها برای مسأله ایجاد می‌کند؛
۲. هر برنامه را در جمعیت اجرا و مقدار تناسب^۱ آن را (اینکه چقدر خوب مسأله را حل می‌کند) تعیین می‌کند؛
۳. جمعیت جدیدی از برنامه‌های کامپیوترا را تولید می‌کند؛ یعنی:
 - بهترین برنامه‌های موجود را کپی می‌کند؛
 - برنامه‌های جدیدی را با عمل جهش ایجاد می‌کند؛
 - برنامه‌های جدیدی را با عمل ادغام تولید می‌کند؛
۴. بهترین برنامه کامپیوترا در هر نسل (بهترین جواب تا این مرحله) را به عنوان نتیجه ارائه می‌کند.

برای استفاده از برنامه‌نویسی ژنتیک در یک زمینه خاص، ابتدا می‌بایست توابع پایه‌ای که در آن زمینه مورد نیاز هستند توسط کاربر تعریف شوند، همچنین ترمینال‌ها نظیر ثابت‌ها و متغیرها نیز باید مشخص شوند. آنگاه الگوریتم در فضای بسیار بزرگ برنامه‌هایی که توسط این مقادیر اولیه قابل بیان هستند یک عمل جستجوی تکاملی را انجام خواهد داد. در تحقیق حاضر نیز با استفاده از اعمالی که به آنها اشاره شد به مدل‌سازی کارآیی بانک‌ها با برنامه‌نویسی ژنتیک پرداخته شده است.

¹ fitness

شکل ۳. خلاصه عملکرد برنامه‌نویسی ژنتیک

(علیرضا بحیرایی و همکاران، ۲۰۰۹)

۱-۴. مبانی تجربی تحقیق

امروزه تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها کاربرد فراوانی در ارزیابی عملکرد واحدهای اقتصادی از جمله بانک‌ها یافته است. در بررسی عملکرد بانک‌ها در داخل کشور، عالم تبریز و همکاران (۱۳۸۸)، در بررسی کارکرد تکنیک تاپسیس فازی در بهبود سنجش کارایی شعب بانک‌ها با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها، به بررسی اثرات لحظات نمودن میزان اهمیت داده‌ها (ورودی‌ها و خروجی‌ها) در مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها پرداخته‌اند. براین اساس میزان اهمیت ورودی‌ها و خروجی‌ها با استفاده از تکنیک تاپسیس فازی محاسبه شده و در تحلیل پوششی داده‌ها برای اندازه‌گیری کارایی مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که مؤلفه هزینه‌های شعب (شامل سود و کارمزد پرداختی و...) به عنوان مهم‌ترین ورودی و مؤلفه تسهیلات اعطایی به عنوان مهم‌ترین خروجی بوده است. نکته دیگر اینکه استفاده از وزن ورودی‌ها و خروجی‌ها سبب شده تا تعداد

واحدهای کارا کاهش یابد. به عبارتی استفاده از این وزن‌ها باعث می‌شود تا روش تحلیل پوششی داده بین کارایی شعب تفاوت بیشتری قائل شود؛ که این امر موجب افزایش دقت این روش شده است. فقیه‌نصیری و همکاران (۱۳۸۹)، در مقایسه کارایی پست بانک‌های ایران با استفاده از دو روش ناپارامتری و پارامتری، کارایی ۲۸ استان (سرپرستی) مستقل پست بانک را طی دوره زمانی ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۴ مورد ارزیابی قرار داده‌اند. نتایج نشان می‌دهد که با استفاده از روش ناپارامتری، میانگین کارایی اقتصادی، تخصیصی و فنی برای پست بانک ایران در دوره مورد بررسی به ترتیب ۲۵ درصد، ۳۲ درصد و با استفاده از روش پارامتری متوسط کارایی در دوره مورد بررسی ۵۵ درصد بوده است. همچنین کارایی سرپرستی‌ها با اداره پست بانک (دارایی کل)، تعداد پرسنل و تعداد شعبه‌ها رابطه منفی و با درآمد کل پست بانک و زمان رابطه مثبت دارد. دادگر و نیکی‌نعمت (۱۳۸۶)، در کاربرد مدل DEA در ارزیابی کارایی واحدهای اقتصادی، به بررسی کارایی ۳۸ سرپرستی بانک تجارت در کل کشور طی دوره زمانی ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۲ پرداخته‌اند. فرضیه اصلی این تحقیق این است که وضعیت ورودی‌ها و خروجی‌های سرپرستی‌های بانک تجارت بهینه نیست و با اصلاح عوامل، کارایی آنها قابل افزایش است. نتایج نشان می‌دهد که میانگین کارایی سه سال به ترتیب ۷۷/۷۹ درصد، ۷۸ درصد و ۲/۴۷ درصد است. حقیقت و نصیری (۱۳۸۲)، در بررسی کارایی سیستم بانکی با کاربرد تحلیل پوششی داده‌ها، کارایی ۱۷۲ شعبه بانک کشاورزی در منطقه چهار کشور^۱ را با فرض‌های بازدهی نسبت به مقیاس ثابت و متغیر مورد ارزیابی قرار داده‌اند. نتایج تحقیق آنها بیانگر آن است که میانگین کارایی فنی تحت شرایط بازدهی نسبت به مقیاس ثابت و بازدهی نسبت به مقیاس متغیر به ترتیب برابر با ۸۱ درصد و ۹۴ درصد و میانگین کارایی به مقیاس نیز ۸۶ درصد بوده است. در حالت بازدهی نسبت به مقیاس ثابت بیشترین متوسط میانگین کارایی در میان شعبه‌های اصلی خدمات شهری به میزان ۸۴ درصد مربوط به واحدهایی با اندازه متوسط و در حالت بازدهی نسبت به مقیاس متغیر در میان شعبه‌های خدمات روستایی به میزان ۹۸ درصد مربوط به شعبه‌های با اندازه کوچک می‌باشد. همچنین بیشتر واحدهای در تمام گروه‌ها دارای بازدهی فزاینده هستند.

asmild و ماتیوس^۲ (۲۰۱۲)، در تحلیل کارایی چند جهتی از الگوهای کارایی در بانک‌های چین طی ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۸، نشان داده‌اند که چه تفاوتی بین الگوهای کارایی بین زیر گروه‌های متفاوت

^۱ استان‌های آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی و اردبیل

² Mette Asmild, Kent Matthews

مطابق با یک مجموعه داده بررسی شده با استفاده از^۱ MEA وجود دارد. نتایج نشان می‌دهد که بانک‌های دارای مالکیت ایالتی روی نیروی انسانی و وام‌های اجرا نشده کارایی کمتری دارند. ب. استتاب، داسیلووا و م. تاباک^۲ (۲۰۰۷)، در بررسی تکامل تدریجی از کارایی بانک‌ها در برزیل، به بررسی کارایی‌های هزینه، تخصیصی و تکنیکی برای بانک‌های برزیل در دوره زمانی ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۷ پرداخته‌اند و با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها به تخمین منابع کارایی پرداخته‌اند. او نشان داد درجه همبستگی بین ورودی‌ها و خروجی‌ها پیامد مهمی است که تأثیر زیادی روی قوت مدل‌ها دارد. بنابراین یک تحلیل همبستگی برای انتخاب ورودی‌ها و خروجی‌ها ضروری است. اگر همبستگی بین ورودی و خروجی‌ای خیلی بالا باشد این ورودی و خروجی می‌تواند از مدل مستثنی شود زیرا ممکن است به نظر برسد که این ورودی و خروجی نماینده‌ای از متغیرهای دیگر است و اگر همبستگی خیلی پایین باشد ممکن است متغیرها مناسب مدل نباشند. نتایج حاکی از آن است که در میان ۱۱۳ شعبه کارا،^۳ ۴ شعبه تحت بازده نسبت به مقیاس افزایشی و ۶۶ شعبه تحت بازده نسبت به مقیاس ثابت و ۴۳ شعبه باقیمانده تحت بازده نسبت به مقیاس کاهشی فعالیت دارند. میانگین منابع کارایی برابر ۰/۸۹ است که اشاره بر این دارد که شعبه‌های بانک می‌توانستند ۱۱٪ نیروی انسانی و مخارج کمتری برای تولید خروجی‌ها به کار بگیرند. فوکویاما و ماتووسک^۴ (۲۰۱۱)، در بررسی کارایی بانکداری ترکیه، به تحلیل سیستماتیک کارایی‌های تخصیصی، تکنیکی و هزینه سیستم بانکی ترکیه با روش سیستم شبکه‌ای دو مرحله‌ای تحت فرض بازده نسبت به مقیاس متغیر برای ۲۵ بانک تجاری فعال در ترکیه از سال ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۷ پرداختند. نتایج تحقیق آنها نشان می‌دهد که بانک‌های ترکی برای فرآیند بازسازی و تقویت (تحکیم و ترکیب) واکنش مثبت نشان دادند. و کارایی بانکی بلافضله بعد از برنامه بازسازی بهبود یافته و منابع کارایی به اوج خود رسیده است. همچنین نتایج جالبی از تعیین کارایی بانک بدست آمد: اول اینکه افزایش سهام بازار مانند سپرده‌ها برای کارایی بانک مناسب است؛ دوم اینکه نسبت ROA ممکن است مانند یک شاخص نماینده مناسب مطرح شده باشد، که اطلاعات را نه فقط درباره عملکرد بانک بلکه به صورت غیرمستقیم برای کارایی بانک فراهم می‌کند؛ سوم اینکه شعبه‌ها اثری منفی روی رشد کارایی دارند. بحیرایی و همکاران (۲۰۱۱)، در یک بررسی به تجزیه و تحلیل و مدل‌سازی شاخص‌های بورس اوراق بهادار انگلستان با رویکرد GP پرداخته‌اند. که توانسته‌اند با استفاده از برنامه‌نویسی ژنتیک مدلی قابل تحلیل از بورس اوراق بهادار این کشور به دست آورده و آن را تجزیه و تحلیل نمایند. بحیرایی و

¹ Multi-directional efficiency analysis² Roberta B. Staub, Geraldo da Silva e Souza, Benjamin M. Tabak³ Hirofumi Fukuyama, Roman Matousek⁴ Return on Assets

همکاران (۲۰۰۹)، در پیش‌بینی با رویکرد جعبه‌ریسک^۱ به وسیله GP برای پیش‌بینی ورشکستگی، به مطالعه یک روش هندسی جدید برای تجزیه و تحلیل ریسک ورشکستگی با استفاده از نسبت‌های مالی به وسیله برنامه‌نویسی ژنتیک پرداخته‌اند. در این چهارچوب پیشنهاد استفاده از یک نسبت جدید به نام جعبه‌ریسک را داده‌اند که این تحقیق یک چشم‌انداز تکمیلی از ورشکستگی را ارائه می‌دهد.

۲. مدل تحقیق و توصیف کارایی

در این تحقیق کارایی ۱۳ بانک مورد ارزیابی قرار گرفته است که داده‌های مربوط به متغیرهای مورد مطالعه تحقیق در نمونه مورد بررسی با توجه به واحد پولی کشور و بر پایه میلیارد ریال ارائه شده است. بانک‌های مورد مطالعه در تحقیق در جدول ۱ ارایه شده است. داده‌های تحقیق نیز از گزارش عملکرد حسابرسی شده سالیانه ارائه شده بانک‌ها به بانک مرکزی و طی دوره زمانی ۶ ساله از ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۱ استخراج شده است.

جدول ۱. بانک‌های مورد مطالعه در تحقیق

ردیف	نام بانک
۱	اقتصاد نوین
۲	پارسیان
۳	تجارت
۴	رفاه
۵	سامان
۶	سپه
۷	سرمایه
۸	صادرات
۹	کارآفرین
۱۰	کشاورزی
۱۱	مسکن
۱۲	ملت
۱۳	ملی

^۱ Risk box

۲-۱. متغیرهای مدل (ورودی‌ها و خروجی‌ها)

در حالت کلی دو دیدگاه عمدۀ وجود دارد، که می‌تواند برای تعیین ورودی‌ها و خروجی‌های یک بانک جهت سنجش کارایی مورد استفاده قرار گیرد، دیدگاه تولیدی و دیدگاه واسطه‌ای که در این تحقیق متغیرهای ورودی و خروجی براساس دیدگاه واسطه‌ای انتخاب شده است. برای سنجش کارایی و مدل‌سازی آن از ورودی‌ها و خروجی‌هایی به شرح زیر استفاده شده است:

ورودی‌ها

- دارایی‌های ثابت: دارایی‌هایی را شامل می‌شود که بانک قصد نگهداری و استفاده از آنها برای سال‌های متمادی را دارد. مانند: ساختمان و اثاثیه اداری.
- تعداد کارکنان: کارمندان بانک‌ها به عنوان منبع و سرمایه انسانی برای تولید خروجی‌ها به حساب می‌آیند.
- هزینه‌های بانکی: تمامی هزینه‌ها اعم از هزینه‌های اداری و عمومی، هزینه مطالبات مشکوک الوصول، هزینه‌های مالی، هزینه کارمزد و سایر هزینه‌های یک بانک را شامل می‌شود.
- سپرده کل: عبارت است از مجموع سپرده‌های دیداری، سپرده‌های سرمایه‌گذاری مدت‌دار، سپرده‌های قرض‌الحسنه، پسانداز و سایر سپرده‌ها.
- حقوق صاحبان سهام: با توجه به عدم دست‌یابی به سرمایه بانک‌ها، در این تحقیق به جای سرمایه از حقوق صاحبان سهام به عنوان یک فاکتور ورودی که سرمایه نیز به نوعی در آن مستتر است، استفاده شده است.

خروجی‌ها

- درآمد کل: شامل مجموع درآمدهای بانک می‌شود.
- مانده تسهیلات: جمع مانده تسهیلات که بانک‌ها به بخش‌های مختلف اقتصاد اعطا کرده‌اند.
- سرمایه‌گذاری‌ها: شامل تمام سرمایه‌گذاری‌ها و مشارکت‌های بانک در بخش‌های مختلف می‌باشد.

۲-۲. محاسبه کارایی تکنیکی بانک‌ها

در این مرحله میزان کارایی تکنیکی بانک‌های کشور مورد محاسبه قرار می‌گیرد. به تناسب موضوع، ورودی‌ها و خروجی‌ها را در مدل به کار برد و کارایی تکنیکی بانک‌ها را با دو فرض بازدهی نسبت به مقیاس ثابت و بازدهی نسبت به مقیاس متغیر و با ماهیت خروجی محور طی دوره زمانی ۱۳۹۶

تا ۱۳۹۱ محاسبه گردیده است. مقدار کارآبی همواره در بازه [۰.۱] قرار دارد. عدد ۱ نشان دهنده بنگاه کاملاً کارا و عدد ۰ به این معنی است که، بنگاه کاملاً ناکاراست. از آنجایی که در این تحقیق رسیدن به کارآبی در طول ۶ سال مورد توجه بوده است، لذا از متوسط کارآبی در نتایج استفاده شده است.

جدول ۲. متوسط کارآبی تکنیکی بانک‌ها

کارآبی BCC	کارآبی CCR	نام بانک
97/38	97/07	اقتصاد نوین
98/51	98/27	پارسیان
76/98	76/81	تجارت
86/75	84/43	رفاه
94.03	93/32	سامان
76/41	76/04	سپه
94/12	93/47	سرمایه
91/17	88/73	صادرات
98/10	97/13	کارآفرین
84/80	80/35	کشاورزی
98/89	97/90	مسکن
99/93	99.86	ملت
98/54	96/07	ملی

پاداشت. تمامی مقادیر ارایه شده به صورت درصد می‌باشند.

۳-۲. تجزیه کارآبی تکنیکی

بررسی منابع ناکارایی واحد تحت ارزیابی موضوعی قابل بررسی است که آیا ناکارایی به علت عملکرد ناکارای این واحد است یا ناشی از شرایطی است که این واحد در آن فعالیت می‌کند؟ از این‌رو مقایسه نمره کارآبی CCR و BCC ضروری است. مدل CCR برقراری بازده نسبت به مقیاس ثابت در مجموعه امکان تولید را فراهم می‌کند. یعنی انبساط و انقباض شعاعی تمام واحدها و ترکیب‌های نامنفی آنها امکان‌پذیر است. از این‌رو نمره کسب شده توسط آن کارآبی تکنیکی سراسری نامیده می‌شود. از طرفی در مدل BCC ترکیب محدود واحدها به عنوان مجموعه امکان تولید فرض شده و نمره کسب شده توسط آن نیز کارآبی تکنیکی محض نامیده می‌شود (کوپر ویلیام . همکاران، ۱۳۸۹). اگر یک واحد از نظر مدل BCC کارا ولی از نظر CCR امتیاز پایینی از

کارایی داشته باشد، آنگاه این واحد به طور موضعی کاراست. ولی به دلیل اندازه‌اش کارایی سراسری نیست. بنابراین منطقی است تا کارایی مقیاس یک واحد را به وسیله نسبت این دو امتیاز مشخص کنیم.

کارایی مقیاس^۱ یک واحد، از نسبت کارایی در مقیاس بهینه به دست می‌آید. که هدف آن تولید در مقیاس بهینه است. در واقع اندازه یا مقیاس عملکرد یک بانک از دو طریق می‌تواند بر میزان کارایی مؤثر باشد: اول این‌که، اگر اندازه بانک بتواند بر قدرت نفوذ آن در بازار بیفزاید، آن موقع بانک می‌تواند هزینه‌های کمتری برای ورودی‌های خود بپردازد. و دوم این‌که، افزایش اندازه بانک می‌تواند منجر به شکل‌گیری صرفه‌هایی به مقیاس برای آن بانک شود. یعنی نسبت خروجی به ورودی با افزایش اندازه بانک می‌تواند افزایش یابد و بر عکس (محمدعلی افشار کاظمی، ۱۳۸۵).

فرض وجود بازده نسبت به مقیاس ثابت در یک مدل بدان معناست که اندازه سازمان در تشخیص کارایی نسبی مورد توجه قرار نمی‌گیرد. یعنی یک سازمان کوچک می‌تواند خروجی‌ها را با همان نسبت خروجی به ورودی ایجاد نماید که سازمان بزرگتر توانایی آن را دارد (جان هولند، ۱۹۷۵). با حل مدل CCR، کارایی تکنیکی واحد مورد نظر را محاسبه می‌شود. این کارایی به دو قسمت کارایی تکنیکی خالص یا کارایی مدیریت و کارایی مقیاس تقسیم می‌شود (شبنم دوستی و همکاران، ۱۳۸۷).

ناکارایی تکنیکی بیانگر ضایعات عملکرد و مدیریت ضعیف است. اگر کارایی محاسبه شده برای دو مدل متفاوت باشند، بیانگر این مطلب که واحد تحت بررسی دارای ناکارایی مقیاس است و میزان ناکارایی مقیاس را می‌توان از تفاوت میزان کارایی محاسبه شده توسط دو مدل به دست آورد. میزان کارایی مقیاس نیز از نسبت نمره کارایی تحت بازدهی نسبت به مقیاس ثابت به نمره کارایی تحت بازدهی نسبت به مقیاس متغیر به دست می‌آید.

$$SE = \frac{\varphi_{CCR}^*}{\varphi_{BCC}^*}$$

تحت بازدهی نسبت به مقیاس ثابت متوسط کارایی بانک‌های کشور بین سال‌های ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۱ برابر با ۸۷,۵۱٪ می‌باشد. از نظر هندسی نیز تحت این فرض مرز تولید به صورت یک خط راست است که واحدهای کارا روی آن قوار دارند و یا به عباراتی آن را می‌سازند. و تحت بازدهی نسبت به مقیاس متغیر نیز ۹۱,۷۲٪ است. و این امر حاکی از آن است که بانک‌ها با مقدار ورودی فعلی ۸,۲۸٪ کمتر از مقدار بهینه تولید کرده‌اند. همچنین مرز تولید تحت این فرض مقرر است و هر واحد تولیدی کارا در جای خودش روی مرز قرار می‌گیرد. متوسط کارایی مقیاس نیز برابر ۹۴,۷۱٪ است. و این بدان معنی است که مقیاس واقعی تولید ۵,۲۹٪ با مولدترین مقیاس تولید

^۱ Scale efficiency

اختلاف دارد. زمانی که کارایی تکنیکی محض (PTE) از کارایی مقیاس بزرگتر باشد، در این حالت ناکارایی مقیاس ایجاد می‌شود. در حالت عکس این موضوع بخش عمده عدم کارایی ناشی از ناکارایی تکنیکی خالص یا همان ناکارایی مدیریتی (عملیاتی) است. طبق نتایج بدست آمده نیز می‌توان عنوان کرد که، ناکارایی بانک‌های کشور عمدتاً از نوع ناکارایی مدیریتی است.

$$TE = PTE \times SE$$

۳. کارایی بهینه بانک‌های کشور

سنجدش کارایی به خودی خود فقط ما را از میزان عملکرد بهینه سازمان آگاه می‌سازد. آنچه اینجا با اهمیت‌تر جلوه می‌کند، نتایج جانبی است که از سنجدش کارایی با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها حاصل می‌شود. نتایجی که هر کدام از آنها می‌تواند برای مدیران و سردمداران هر سازمانی در جهت بهبود وضعیت بسیار سودمند باشد. چرا که در اکثر موقع عدم عملکرد بهینه یک سازمان ناشی از ضعف مدیریت آن است. در این راستا ابتدا به مدل‌سازی کارایی با برنامه‌نویسی ژنتیک پرداخته و یک مدل تحلیلی برای سیاست‌گذاری بهتر بانک‌ها ارائه می‌دهیم. در ادامه کار پتانسیل بانک‌ها برای بهبود کارایی مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۳-۱. مدل‌سازی کارایی با برنامه‌نویسی ژنتیک

برنامه‌نویسی ژنتیک یکی از انواع الگوریتم‌های تکاملی است که مبتنی بر تکامل بیولوژیکی و اصل بقای بهترین می‌باشد که بر پایه این اصل به دنبال یافتن بهترین برنامه کامپیوتری برای انجام یک فعالیت خاص است. از این روش یادگیری ماشین برای بهینه‌سازی جمعیتی از برنامه‌های کامپیوتری جهت انجام یک کار محاسباتی استفاده می‌شود. GP برنامه‌ها را به حالت درختی نمایش می‌دهد، که به راحتی می‌توان آنها را به صورت بازگشتی بررسی نمود. در هر گره درخت یک عملگر و در هر ترمینال یک عمل‌وند قرار می‌گیرد. که بیان ریاضی ساده‌ای برای ارزیابی دارد.

یکی از زیر مجموعه‌های برنامه‌نویسی ژنتیک که بر پایه درخت‌های تصمیم‌گیری بهترین برنامه کامپیوتری و بهترین مدل را برای هدف مشخصی استخراج می‌کند، برنامه‌نویسی به بیان ژئی است. در این تحقیق از آن برای یافتن مدلی مناسب که می‌تواند ارتباط ورودی و خروجی‌های در نظر گرفته شده را با کارایی به دست آمده از تحلیل پوششی داده‌ها توصیف کند، استفاده شده است. در این راستا آخرین مرحله به منظور اعمال یک تناسب خاص برای مسائل طبقه‌بندی شده به دست آوردن بهترینتابع تناسب است. لذا مجذور نسبی خطای (RSE) و میانگین مجذور خطای (MSE) می‌تواند برای ارزیابی عملکرد قوانین دسته‌بندی حاصل شده استفاده شود. از (RSE) به دلیل سادگی به عنوان تابع تناسب استفاده شده است. اگر f_i تابع تناسب باشد، و $h = f_i$ ، که h تعداد موردهای تناسبی است که مورد ارزیابی قرار گرفته است. بنابراین در این تابع تناسب f_{max} ماکزیمم تناسب

است. لذا $f_{max} = n$ ، یعنی اینکه تعداد موردهای متناسب برابر با n می‌باشد. اگر h را یک تناسب خام^۱ نام‌گذاری کنیم، آنگاه rf_i را مکمل آن و به اصطلاح صرفه‌جویی^۲ می‌گوییم که راه حل‌های در حال تکامل را برای دست‌یابی به مدل فشرده‌تر، تحت فشار قرار می‌دهد [۱۸]. بنابراین $rf_{max} = n$ تناسب با فشار صرفه‌جویی^۳ هم که با fpp_i به صورت زیر است:

$$fpp_i = rf_i \times \left(1 + \frac{1}{5000} \times \frac{S_{max} - S_i}{S_{max} - S_{min}}\right)$$

که S_i اندازه برنامه و S_{max} و S_{min} بهتریب کمترین و بیشترین جمعیت برنامه‌ها را نشان می‌دهند. حداقل و حداکثر اندازه برنامه از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\begin{aligned} S_{max} &= G(h + t) \\ S_{min} &= G \end{aligned}$$

که در آن G تعداد ژن‌ها و t اندازه سر و دم^۴ آنها می‌باشد. بنابراین زمانی که $rf_i = rf_{max}$ و $S_i = S_{min}$

و $fpp_i = 1.000000002 \times rf_{max}$ آنگاه فرآیند برنامه‌نویسی بهینه خواهد بود. با استفاده از دو عمل اصلی برنامه‌نویسی ژنتیک، یعنی عمل تلفیق و جهش و با ماکریتم تناسب برابر با ۱۰۰۰ اقدام به برآورد مدل و استخراج آن گردید که مدل مورد نظر را بعد از ۴۰۰۰۰ بار تولید نسل^۵ با بهترین تناسب برابر با ۶۵۰ و R-Square مساوی با ۷۶٪ به دست آمد.

جدول ۳. تعریف شاخص‌ها در برنامه‌نویسی ژنتیک

شاخص	دارایی ثابت	نیروی کار	درآمد کل	سپرده
نمایش	d_0	d_1	d_2	$d_۱$
شاخص	حقوق صاحبان سهام	تسهیلات	سرمایه‌گذاری کل	هزینه کل
نمایش	$d_۴$	$d_۵$	$d_۶$	$d_۷$

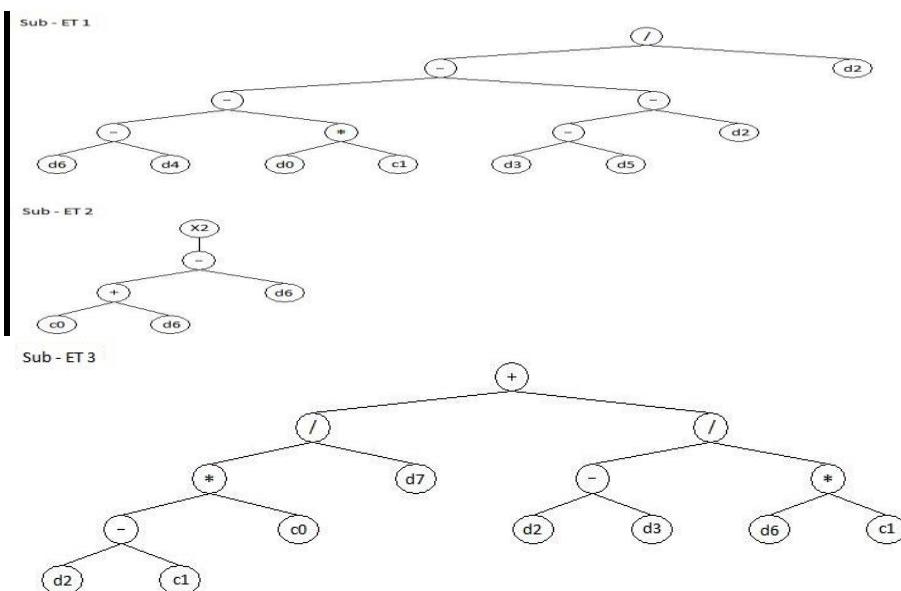
^۱ Raw Fitness

^۲ Parsimony term

^۳ Fitness with Parsimony Pressure

^۴ The head and Tail Sizes

^۵ Generation

شکل ۴. درخت تصمیم‌گیری برنامه‌نویسی ژنتیک

```

function result = genModelF9(d)
G1C0 = 9.136963;
G1C1 = 8.696717;
G2C0 = -9.525665;
G2C1 = 1.270599;
G3C0 = 7.591644;
G3C1 = 9.849366;

F1 = 1;
F2 = 2;
F3 = 3;
F4 = 4;
F5 = 5;
F6 = 6;
F7 = 7;
F8 = 8;

varTemp = 0.0;
varTemp = (((d(F7)-d(F5))-(d(F1)*G1C1))-((d(F4)-d(F6))-d(F3)))/d(F3));
varTemp = varTemp + (((G2C0+d(F7))-d(F7))^2);
varTemp = varTemp + (((d(F3)-G3C1)*G3C0)/d(F8))+((d(F3)-d(F4))/(d(F7)*G3C1)));
result = varTemp;

```

شکل ۵. ضرایب و مدل خروجی از نرم‌افزار

۲-۳. بهبود نمرات کارایی برای بانک‌های ناکارا

در این بخش پتانسیلی که هر بانک ناکارا برای رسیدن به مرز کارایی دارد ارائه می‌شود. این پتانسیل از اختلاف مقادیر فعلی و مطلوب شاخص‌های خروجی بهدست می‌آید. در واحدهای کارا

مقدار فعلی شاخص‌ها با مقدار مطلوب آنها برابر است. اما در واحدهای ناکارا این دو مقدار باهم برابر نیستند و مقادیر مطلوب از مقادیر فعلی بیشتر است (در حالت خروجی محور). اختلاف این دو مقدار نشان‌دهنده میزان پتانسیل موجود و استفاده نشده واحد در هر کدام از شاخص‌ها می‌باشد. نحوه محاسبه پتانسیل‌های عملکردی براساس مقایسه عملکرد بین واحد ناکارا و مجموعه‌ای از واحدهای کارا بیان می‌شود. به‌گونه‌ای که اگر واحد ناکارا مقادیر فعلی در شاخص‌ها را به مقادیر مطلوب ارتقا می‌داد به سطح کارایی بهینه می‌رسید. بهبود لازم در میزان خروجی‌های هر بانک بهمنظور رسیدن به سطح کارایی مطلوب، نسبت به حرکت هر متغیرهای خروجی با فرض ثابت بودن سایر شرایط، بانک را به سطح کارایی مطلوب خواهد رسانید.

مقادیر بهینه شاخص‌های خروجی بانک‌ها تحت بازدهی نسبت به مقیاس ثابت و متغیر به شرح زیر است:

متوسط کارایی تکنیکی بانک تجارت در حالت CRS برابر با ۰,۷۱۴۲ و در حالت VRS برابر با ۰,۷۷۳۷ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک تجارت برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۴. پتانسیل بانک تجارت برای رسیدن به مرز کارایی

سال	تسهیلات کل CRS	تسهیلات کل VRS	درآمد کل CRS	درآمد کل VRS	VRS CRS	سرمایه‌گذاری کل VRS
۱۳۹۱	۳۶۷۵۹	۲۵۳۴۱	۱۸۹۵۵	۲۲۹۸	۵۶۳	۳۲۱
۱۳۹۲	۱۸۵۳۴	۱۱۳۴۵	۳۳۸۵	۷۲۴	۲۵۰	۱۲۱
۱۳۹۳	۱۲۵۳۴۲	۱۱۰۶۲	۶۷۸۳	۵۶۷۰	۲۳۶۵	۱۹۳۳
۱۳۹۴	۱۳۰۲۱۱	۱۱۰۵۰۰	۷۸۴۳	۵۱۴۷۸	۱۹۶۱	۱۵۰۰
۱۳۹۵	۱۶۰۲۲۳	۸۹۳۲۴	۵۵۰۳	۴۵۷۹	۱۳۴۵	۱۳۷۶
۱۳۹۶	۱۵۲۴۳۱	۹۰۲۳۳	۷۵۰۳	۱۰۲۳	۳۰۱۰	۲۰۱۰

متوسط کارایی تکنیکی بانک رفاه در حالت CRS برابر با ۰.۸۱۸۷ و در حالت VRS برابر با ۰.۸۳۷۹ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک رفاه برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۵. پتانسیل بانک رفاه برای رسیدن به مرز کارایی

سرمایه‌گذاری کل		درآمد کل		تسهیلات کل		سال
VRS	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	
۲۱	۶۰	۸۷	۳۱۰	۱۶۱۷	۳۳۰۲	۱۳۹۱
۱۰۲	۱۲۳	۱۱۰	۱۲۰	۲۲۶۵	۱۸۴۳	۱۳۹۲
۶۳	۹۶	۴۱۰	۴۰۲	۶۵۴۷	۵۰۳۴	۱۳۹۳
۱۹۸	۹۸	۳۱۰	۲۰۹	۶۰۹۰	۴۸۶۱	۱۳۹۴
۴۵۰	۳۲۱	۱۱۶۵	۲۳۴۵	۱۸۱۱۰	۱۹۴۴۵	۱۳۹۵
۱۶۲	۱۳۷	۶۵۰	۱۰۱۰	۶۸۸۹	۷۹	۱۳۹۶

متوسط کارایی تکنیکی بانک سامان در حالت CRS برابر با ۰.۸۹۴۱ و در حالت VRS برابر با ۰.۹۲۸۵ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک سامان برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۶. پتانسیل بانک سامان برای رسیدن به مرز کارایی

سرمایه‌گذاری کل		درآمد کل		تسهیلات کل		سال
VRS	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	
۴۲	۱۰۱	۴۳۱	۳۲۴	۲۳۴۱	۳۳۰۱	۱۳۹۱
۷۴	۴۵	۳۱۹	۲۸۴	۳۱۲۷	۳۰۹۰	۱۳۹۲
۲۱	۳۸	۳۱	۲۹۹	۱۹۸	۴۳۲۱	۱۳۹۳
۸۶	۹۱	۴۲۱	۲۹۰	۷۴۵۶	۸۴۳۵	۱۳۹۴
۳۶	۴۱	۳۶۵	۲۹۸	۴۵۶۱	۶۲۳۴	۱۳۹۵
۷۳	۲	۱۰۲	۲۳	۱۰۰۸	۳۲۳	۱۳۹۶

متوسط کارایی تکنیکی بانک سپه در حالت CRS برابر با ۰.۸۳۸۵ و در حالت VRS برابر با ۰.۸۴۹۶ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک سپه برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۷. پتانسیل بانک سپه برای رسیدن به مرز کارایی

سال	تسهیلات کل CRS	تسهیلات کل VRS	درآمد کل CRS	درآمد کل VRS	سرمایه‌گذاری کل CRS	سرمایه‌گذاری کل VRS
۱۳۹۱	۲۴۵۶۱	۲۱۴۵۶	۲۳۴۵	۲۳۱۴	۱۴۵۰	۱۲۳۵
۱۳۹۲	۳۵۲۵۴	۲۵۷۸۶	۱۴۵۳	۱۵۴۳	۱۷۶۵	۱۱۴۳
۱۳۹۳	۴۵۸۷	۳۲۱۵	۵۶۴	۴۵۶	۱۸۴	۱۶۰
۱۳۹۴	۱۰۸۶۵	۱۵۴۲۳	۱۱۴۵	۱۲۹۸	۴۹۸	۵۴۸
۱۳۹۵	۴۰۶۵۴	۳۹۷۶۵	۲۵۶۷	۲۱۷۶	۱۶۷۸	۱۴۹۴
۱۳۹۶	۳۹۸۷۵	۳۴۵۷۶	۲۱۴۳	۲۱۷۶	۱۴۷۷	۱۳۲۱

متوسط کارایی تکنیکی بانک سرمایه در حالت CRS برابر با ۰.۹۲۳۱ و در حالت VRS برابر ۰.۹۴۴۴ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک سرمایه برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۸. پتانسیل بانک سرمایه برای رسیدن به مرز کارایی

سال	تسهیلات کل CRS	تسهیلات کل VRS	درآمد کل CRS	درآمد کل VRS	سرمایه‌گذاری کل CRS	سرمایه‌گذاری کل VRS
۱۳۹۱	۱۷۵۳	۷۳۴۱	۲۲۴	۱۳۱	۶۴	۹۳
۱۳۹۲	۱۶۷۵	۱۸۹۹	۲۰۵	۱۱۱	۷۲	۶۵
۱۳۹۳	۱۳۶۸	۸۷۴	۱۳۱	۸۵	۴۲	۹
۱۳۹۴	۲۵۶۴	۱۸۹۲	۱۷۳	۲۱۰	۲۱	۳۶
۱۳۹۵	۲۲۱۷	۲۰۸۴	۲۳۴	۹۳	۸۳	۴۰
۱۳۹۶	۴۱۵۷	۲۴۵۶	۴۵۰	۲۵۷	۸۸	۵۸

متوسط کارایی تکنیکی بانک صادرات در حالت CRS برابر با ۰.۸۵۰۸ و در حالت VRS برابر ۰.۹۰۴۶ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک صادرات برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۹. پتانسیل بانک صادرات برای رسیدن به مرز کارایی

سرمایه‌گذاری کل VRS CRS	درآمد کل VRS CRS	تسهیلات کل VRS CRS	سال
۳۸۱۰ ۳۰۹۰	۴۲۰۳ ۷۰۲۳	۱۱۲۰۴ ۱۰۳۲۱	۱۳۹۱
۴۶۷۵ ۲۷۱۱	۴۵۲۱ ۸۸۴۵	۴۰۳۲۱ ۸۸۷۳۱	۱۳۹۲
۵۵۲۲ ۳۵۹۹	۶۷۸۲ ۹۸۵۴	۴۴۵۶۲ ۱۰۵۴۴	۱۳۹۳
۱۸۲۲ ۲۱۱۱	۵۴۹۸ ۱۲۵۹۹	۳۹۴۵۶ ۸۴۵۷۶	۱۳۹۴
۱۴۳۲ ۶۷۸	۱۳۴۲ ۱۶۵۳۴	۶۵۲۴۳ ۱۳۵۸۳۴	۱۳۹۵
۷۴۵ ۳۱۰۱	۱۱۲۳ ۱۴۳۲	۵۹۹۱۰ ۶۲۷۰۳	۱۳۹۶

متوسط کارایی تکنیکی بانک کارآفرین در حالت CRS برابر با 0.9470 و در حالت VRS برابر با 0.9972 است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک کارآفرین برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۱۰. پتانسیل بانک کارآفرین برای رسیدن به مرز کارایی

سرمایه‌گذاری کل VRS CRS	درآمد کل VRS CRS	تسهیلات کل VRS CRS	سال
۷۵ ۶۵	۷۴ ۲۲	۲۰۱۳ ۲۰۳۱	۱۳۹۱
۳۶ ۹	۱۰۲ ۱۰	۱۰۱۹ ۳۳۴	۱۳۹۲
۲۲ ۸۵	۶۵ ۱۶۶	۸۹۰ ۲۲۱۰	۱۳۹۳
۴۸ ۳۱	۸۴ ۱۰۰	۱۱۳۰ ۹۸۰	۱۳۹۴
۹۵ ۱۰۱	۹۹ ۳۷	۱۱۳۰ ۸۹۰۱	۱۳۹۵
۳۶ ۴۵	۱۱۲ ۷۷	۲۱۰۴ ۳۴۲۲	۱۳۹۶

متوجه کارایی تکنیکی بانک کشاورزی در حالت CRS برابر با ۰.۸۱۰۸ و در حالت VRS برابر با ۰.۸۵۸۰ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک کشاورزی برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۱۱. پتانسیل بانک کشاورزی برای رسیدن به مرز کارایی

سرمایه‌گذاری کل		درآمد کل		تسهیلات کل		سال
VRS	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	
۳۴۰	۳۷۶	۱۲۱۲	۴۵۲۳	۴۳۷۶۵	۵۱۳۲۱	۱۳۹۱
۳۹۰	۳۶۵	۴۵۲۲	۵۴۶۸	۵۱۲۳۱	۶۰۲۲۱	۱۳۹۲
۳۲۰	۴۳۱	۲۷۶۵	۶۷۵۰	۲۸۴۳۲	۴۸۷۲۳	۱۳۹۳
۲۰۰	۲۹۸	۲۵۳۲	۵۴۶۷	۲۸۹۸۷	۵۱۹۸۷	۱۳۹۴
۱۹۰	۲۷۶	۲۴۵۱	۳۰۲۱	۲۶۱۰۰	۴۶۷۰۰	۱۳۹۵
۷۵	۲۵۰	۱۱۳۲	۳۲۴۶	۱۱۲۳۴	۳۰۱۴۵	۱۳۹۶

متوجه کارایی تکنیکی بانک مسکن در حالت CRS برابر با ۰.۹۹۶۶ و در حالت VRS برابر با ۰.۹۹۸۹ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک مسکن برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۱۲. پتانسیل بانک مسکن برای رسیدن به مرز کارایی

سرمایه‌گذاری کل		درآمد کل		تسهیلات کل		سال
VRS	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	
۴۵	۳۲	۴۳۲	۵۷۳	۷۰۶۴	۶۶۱۰	۱۳۹۱
۹۷	۷۳	۶۳۴	۶۴۲	۷۴۲۴	۳۲۱۰	۱۳۹۲
۲۳	۷۳	۱۰۸	۵۳۴	۱۸۱۰	۷۱۴۵	۱۳۹۳
۷۵	۶۰	۵۹۱	۶۰۰	۹۸۷۶	۹۸۶۶	۱۳۹۴
۷۰	۶۳	۴۰۵	۷۰۳	۶۳۲۴	۷۳۲۹	۱۳۹۵
۷۷	۹۴	۲۰۳	۷۴۳	۹۸۷۵	۶۹۴۰	۱۳۹۶

متوجه کارایی تکنیکی بانک ملت در حالت CRS برابر با ۰.۸۲۱۴ و در حالت VRS برابر با ۰.۸۸۴۲ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک ملت برای رسیدن این بانک به مرز کارایی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۱۳. پتانسیل بانک ملت برای رسیدن به مرز کارآبی

سرمایه‌گذاری کل		درآمد کل		تسهیلات کل		سال
VRS	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	
۵۳۲	۶۷۰	۳۸۱۰	۳۲۷۶	۴۹۳۲۱	۵۷۴۵۳	۱۳۹۱
۴۳۲	۶۱۰	۲۰۱۰	۲۷۳۲	۴۲۷۶۵	۵۵۸۶۳	۱۳۹۲
۴۳۲	۸۷۰	۲۷۳۴	۵۵۱۰	۳۶۵۱۰	۶۵۲۳۱	۱۳۹۳
۵۲۱	۱۲۴۰	۲۴۶۱	۵۲۵۶	۱۰۱۸۶	۶۵۷۲۰	۱۳۹۴
۶۳۴	۱۴۲۳	۲۷۱۰	۷۲۱۰	۳۲۹۷۰	۸۲۹۷۶	۱۳۹۵
۱۱۰	۱۲۱۰	۲۱۳۷	۲۳۴۰	۳۱۱۰۰	۲۲۹۱۰	۱۳۹۶

متوسط کارآبی تکنیکی بانک ملی در حالت CRS برابر با ۰.۹۴۰۷ و در حالت VRS برابر با ۰.۹۵۵۴ است. پتانسیل شاخص‌های خروجی بانک ملی برای رسیدن این بانک به مرز کارآبی در هر کدام از حالت‌های CRS و VRS برای هر سال در جدول ارائه شده است.

جدول ۱۴. پتانسیل بانک ملی برای رسیدن به مرز کارآبی

سرمایه‌گذاری کل		درآمد کل		تسهیلات کل		سال
VRS	CRS	VRS	CRS	VRS	CRS	
۱۶۷۳	۳۳۸۷	۱۷۸۵	۴۰۱۰	۱۹۶۷۵	۴۱۶۵۴	۱۳۹۱
۳۵۹۰	۶۶۸۷	۴۵۲۰	۸۷۰۳	۴۵۹۸۷	۹۱۵۴۳	۱۳۹۲
۵۸۵	۱۴۹۰	۶۴۳	۱۵۱۶	۷۵۱۰	۲۱۶۵۴	۱۳۹۳
۵۴۹	۵۶۳	۷۵۰	۱۰۲۱	۴۱۲۰	۵۴۳۲	۱۳۹۴
۱۰۱۰	۱۴۵	۷۳۲	۲۵۱	۸۳۲۴	۳۲۱۰	۱۳۹۵
۶۴۱	۵۵۵	۶۴۱	۷۶۵	۶۲۳۰	۹۶۵۴	۱۳۹۶

۴. نتیجه‌گیری

تحقیق حاضر، کارآبی تکنیکی بانک‌های کشور را طی دوره زمانی ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۱ با به کارگیری رویکرد ناپارامتری تحلیل پوششی داده‌ها بررسی می‌کند. در این راستا، ابتدا تعاریف و تاریخچه‌ای از بانکداری در ایران ارائه شد. سپس روش‌های محاسبه کارآبی مانند روش‌های پارامتری و ناپارامتری مورد بحث قرار گرفت. سپس توضیحی از مفاهیم اولیه تحلیل پوششی داده‌ها، مزايا و معایب و توضیح مختصراً از مدل‌های اساسی آن یعنی مدل‌های CCR، BCC و مدل جمعی داده شد. پس از آن به ارائه توضیحاتی در رابطه با برنامه‌نویسی ژنتیک پرداختیم. همچنین به نمونه‌هایی از

تحقیقات انجام گرفته در زمینه کارایی بانک‌ها در داخل و خارج از کشور پرداخته شد. بعد از آن به معرفی شاخص‌های ورودی و خروجی بانک‌ها با نگرش واسطه‌گری به بانک پرداخته شده و در نهایت کارایی تکنیکی تحت بازدهی نسبت به مقیاس ثابت و بازدهی نسبت به مقیاس متغیر و با ماهیت خروجی محور مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. همچنین بانک‌های تجارت و سپه کمترین میزان کارایی را در طول دوره داشته‌اند. در نتیجه فرضیه اصلی ما مبنی بر این که بانک‌های کشور در سطح بهینه کارایی فعالیت می‌کنند. مورد قبول واقع نمی‌شود. در ادامه نیز با اندازه‌گیری کارایی مقیاس نتیجه حاصل شد که، ناکارایی بانک‌های کشور از نوع ناکارایی مدیریتی (عملیاتی) است. پس از آن، مدل‌سازی کارایی با استناد به نتایج به دست آمده از تحلیل پوششی داده‌ها و با استفاده از برنامه‌نویسی ژنتیک برای ارائه مدل قابل تحلیلی در جهت سیاست‌گذاری بانک‌ها ارائه شد که در جداول مربوط به هر بانک و هر سال مجزا نشان داده است که هر پارامتر ورودی و خروجی در طی سال مورد نظر در جدول، به چه میزان افزایش یا کاهش در پارامتر باید اعمال گردد تا کارایی به مرز ۱۰۰٪ برسد (با فرض ثابت بودن دیگر پارامترها). این جدول برای اولین بار در کشور تهیی شده است و سیاست و توصیه مدیریتی برای بانک‌ها می‌باشد.

این تحقیق ارزیابی کارایی بانک‌ها را با رویکرد ورودی و خروجی محور و افزایش در میزان هر یک از پارامترها را مورد بررسی قرارداده است. همچنین با توجه به اینکه در روش‌ها و شیوه‌های مختلف اندازه‌گیری سنجش عملکرد بیشتر از فاکتورهای مالی نظیر منابع و مصارف و مانند آن استفاده می‌شود، پیشنهاد می‌شود با توجه به موضوع‌ها و روش‌های جدید در اندازه‌گیری و سنجش عملکرد نظام بانکی علاوه بر سنجه‌های مالی بر فاکتورهای غیر مالی نظیر بانکداری الکترونیک نیز تأکید گردد. همچنین نتیجه‌گیری‌ها تحقیق براساس فرضیات فرعی نیز به شرح زیر می‌باشد.

تجدید ساختار درونی بانک‌های ناکارا به منظور استفاده بهینه از نیروی کار و جذب سپرده‌ها در جهت افزایش سرمایه‌گذاری و تسهیلات و همچنین افزایش درآمد که در نهایت باعث بهبود کارایی و افزایش انگیزه عمومی برای سپرده‌گذاری کوتاه‌مدت و بلندمدت پیشنهاد می‌شود.

اندازه‌گیری کارایی واحدهای اقتصادی مخصوصاً بانک‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. اما سنجش کارایی به خود فقط ما را از میزان عملکرد بهینه سازمان آگاه می‌سازد. آنچه اینجا با اهمیت‌تر جلوه می‌کند، نتایج جانی است که از سنجش کارایی با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها حاصل می‌شود. نتایجی که هر کدام از آنها می‌تواند برای مدیران و سردمداران هر سازمانی در جهت بهبود وضعیت بسیار سودمند باشد. چرا که در اکثر مواقع عدم عملکرد بهینه یک سازمان ناشی از ضعف مدیریت آن است. در این راستا ابتدا به مدل‌سازی کارایی با برنامه‌نویسی ژنتیک GP پرداخته شد و یک مدل تحلیلی برای سیاست‌گذاری بهتر بانک‌ها ارائه دادیم. در مرحله بعد کار پتانسیل

بانک‌ها برای بهبود کارایی و ارتباط کارایی با مالکیت، فعالیت و ساختار بانک را مورد بررسی قرار دادیم. در انتهای آنکه به رتبه‌بندی بانک‌ها پرداختیم، پتانسیلی که هر بانک ناکارا برای رسیدن به مرز کارایی دارد ارائه شد. این پتانسیل از اختلاف مقادیر فعلی و مطلوب شاخص‌های خروجی به دست آمده است. در واحدهای کارا مقدار فعلی شاخص‌ها با مقدار مطلوب آنها برابر است. اما در واحدهای ناکارا این دو مقدار باهم برابر نیستند و مقادیر مطلوب از مقادیر فعلی بیشتر است (در حالت خروجی محور). اختلاف این دو مقدار نشان‌دهنده میزان پتانسیل موجود و استفاده نشده واحد در هر کدام از شاخص‌ها می‌باشد. نحوه محاسبه پتانسیل‌های عملکردی براساس مقایسه عملکرد بین واحد ناکارا و مجموعه‌ای از واحدهای کارا بیان شد. به‌گونه‌ای که اگر واحد ناکارا مقادیر فعلی در شاخص‌ها را به مقادیر مطلوب ارتقا می‌داد به سطح کارایی ۱۰۰٪ می‌رسید. درصورتی که مدل‌ها به صورت ورودی محور حل شوند این پتانسیل عملکردی و پیشنهاد بهبود بصورت میزان کاهش در شاخص‌های ورودی بدون تغییر در خروجی‌ها نمایان خواهد شد. اما از آنجایی که در اینجا، ما مدل‌ها را در حالت خروجی محور به کار برده‌ایم، پتانسیل‌های عملکردی و پیشنهاد بهبود را به صورت افزایش در شاخص‌های خروجی واحدهای ناکارا بدون تغییر در شاخص‌های ورودی ارائه دادیم. در نتیجه به کمک مدل به دست آمده از برنامه‌نویسی ژنتیک می‌توان سیاست‌گذاری بهینه را در بانک‌ها به اجرا گذاشت و ضرایب و معادله کلی مورد سنجش و سیاست‌گذاری قرار می‌گیرد که در سال‌های آتی قابل محاسبه و اندازه‌گیری است.

منابع

۱. افشار کاظمی، محمدعلی، ستایش، محمدرضا ، محربیان، سعید، انوری، کرمعلی، (۱۳۸۵)، "ارزیابی نسبی شعب بانک توسعه صادرات ایران با تحلیل پوششی داده‌ها"، پژوهشنامه بانک و اقتصاد، شماره ۷۵، ۴۲-۴۸.
۲. بیدگلی، غلامرضا و کاشانی‌پور، محمد، (۱۳۸۳)، "مقایسه و ارزیابی سنجش کارایی شعب بانک با ارائه الگوی مناسب"، بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، سال ۱۱، شماره ۳۸، ۳-۲۷.
۳. جهانشاهلو، غلامرضا، حسینزاده‌لطفى، فرهاد و نیکومرام، هاشم، (۱۳۸۷)، تحلیل پوششی داده‌ها و کاربردهای آن، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی- واحد علوم و تحقیقات.
۴. حقیقت، جعفر، نصیری ناصر، (۱۳۸۲)، "بررسی کارایی سیستم بانکی با کاربرد تحلیل پوششی داده‌ها"، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، شماره ۹ و ۱۰، ۱۳۵-۱۷۱.
۵. دادگر، یدالله، نیکنعت، زهرا، (۱۳۸۶)، "کاربرد مدل DEA در ارزیابی واحدهای اقتصادی: مطالعه موردی بانک تجارت"، دو فصلنامه علمی-پژوهشی جستارهای اقتصادی، سال چهارم، شماره ۷، ۱۱-۵۴.
۶. درویشی ایوری، علی‌اکبر، (۱۳۹۰)، "اندازه‌گیری کارایی بانک‌های تجاری ایران: یک تحلیل ناپارامتریک"، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه سمنان.
۷. دوستی، شبنم، ابدالی، علی، نیکبخت، علیرضا، "رابطه میان ارزیابی کارایی تکنیکی و درجه‌بندی شعب بانک‌های تجاری با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها" (۱۳۸۷)، فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی، سال شانزدهم، شماره ۴۷، ۶۳-۹۳.
۸. عالم تبریز، اکبر، رجبی‌پور میبدی، علیرضا و زارعیان، محمد، (۱۳۸۸)، "بررسی کارکرد تکنیک تاپسیس فازی در بهبود سنجش کارایی شعب بانک‌ها با استفاده از تکنیک DEA"، مدیریت صنعتی، دوره ۱، شماره ۳، ۱۱۸-۹۹.
۹. عباسیان، عزت‌الله و مهرگان، نادر، (۱۳۸۶)، "اندازه‌گیری بهره‌وری عوامل تولید بخش‌های اقتصادی کشور به روش تحلیل پوششی داده‌ها"، مجله تحقیقات اقتصادی، شماره ۷۸، ۱۵۳-۱۷۶.
۱۰. فقیه نصیری، مرجان، عربانی، بهاره، سوری، امیررضا و گرشاسبی، علیرضا، (۱۳۸۹)، "مقایسه کارایی سربرستی‌های پست بانک ایران با استفاده از دو روش پارامتری و ناپارامتری"، پژوهشنامه علوم اقتصادی، شماره ۲، ۱۵۱-۱۷۴.
۱۱. کاظمی، عباس، (۱۳۸۱)، بهره‌وری و تجزیه و تحلیل آن در سازمان‌ها، تهران، انتشارات سمت.
۱۲. کوپر، ویلیام، سیغوردن، لورنس و تن، کورا، (۱۳۸۹)، تحلیل پوششی داده‌ها مدل‌ها و کاربردها، سیدعلی میرحسینی، تهران، انتشارات دانشگاه صنعتی امیرکبیر.
۱۳. کیا، سیدمصطفی، (۱۳۸۸)، الگوریتم‌های ژنتیک در MATLAB ، تهران، انتشارات کیان رایانه سبز.

۱۴. موسائی، میثم، مهرگان، نادر، رنجبر داغیان، رضا، (۱۳۸۳)، "بررسی کارآبی فنی و بازدهی نسبت به مقیاس به روش تابع مرزی تصادفی: مطالعه موردنی شعب بانک رفاه"، *فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی*، شماره ۱۸ (۵۶)، ۱۵۷-۱۷۸.
۱۵. مهرگان، محمدرضا، (۱۳۸۳)، *مدل‌های کمی در ارزیابی عملکرد سازمان‌ها (تحلیل پوششی داده‌ها)*، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
16. Asmild, Mette, Matthews, Kent, (2012), "Multi-directional efficiency analysis of efficiency patterns in Chinese banks 1997–2008", *European Journal of Operational Research*, 219, 434–441.
17. Bahiraie, Alireza, Ibrahim, Noor Akma, Azhar, A.K.M., (2011), "A new dynamic geometric approach for empirical analysis of financial ratios and bankruptcy", *Journal of Industrial and Management Optimization*, 7, 947 - 965.
18. Bahiraie, Alireza, Ibrahim, Noor Akma, Azhar, A.K.M., (2009), "On the Predictability of Risk Box Approach by Genetic Programming Method for Bankruptcy Prediction", *American Journal of Applied Sciences*, 6 (9), 1748-1757.
19. Bahiraie, A., Abbasi, B., Omidi, F., NA. Hamzah and AH., Yaakub, "Continuous time portfolio optimization", *International Journal of Nonlinear Analysis and Applications*, No. 6 (2) (2015), pp. 103-112.
20. Fukuyama, Hirofumi, Matousek, Roman, (2011), "Efficiency of Turkish banking: Two-stage network
21. system: Variable returns to scale model", *Journal of International Financial Markets, Institutions & Money*, 21, 75–91.
22. Holland John.H., (1975), *Adaptation in natural artificial systems*, MIT Press, United States of America.
23. Molyneux, P., Altunbaş, Yener, Gardener, Edward P. M. (1996), "Efficiency in European Banking", Wiley, United States of America.
24. Ravikumar P, Ravi V., (2007), "Bankruptcy Prediction in banks and firms via Statistical and Intelligent Techniques: A Review", *Eur. J. Operat. Res.*, 180(1): 1-28.
25. Staub, Roberta B., da Silva e Souza, Geraldo, Tabak, Benjamin M., (2010), "Evolution of bank efficiency in Brazil: A DEA approach", *European Journal of Operational Research*, 202.